

بررسی کیفیت آب‌های زیرزمینی ولایت هرات

^۱ پوهنمل سیدعبدالباسط مودودی، استاد پوهنځی انجیری، پوهنتون هرات

^۲ پوهنیار نعمان محب رحمانی، استاد پوهنځی انجیری، پوهنتون هرات

Abstract

The recent droughts, considering the continuous increase in the population, particularly the rise of non-productive individuals in Herat province, have turned access to clean water into one of the main challenges. Proper and accurate knowledge of the quantity and quality of available resources is essential for water resource management, and water quality maps can address this issue. In fact, having groundwater quality maps can provide a better estimate of drinkable water levels and help in selecting suitable areas for urban and rural development. The goal of this research is to establish a database for assessing polluted areas and determining the level of groundwater pollution in Herat province. Identifying water pollution sources and prevention methods are also among the objectives of this study. Water quality data has been collected by the Harirud-Murghab Water Basin organization between 2009 and 2017. Key water quality indicators such as electrical conductivity, nitrate, sulfate, and pH have been considered. Before using this data, the author has corrected these values by comparing them with previous years and neighboring areas, and then the average statistics for these years have been used. Water quality data has been analyzed using GIS software, and water quality maps have been drawn. The result shows that the quality of groundwater in Herat varies widely. In some central and eastern districts of this province, such as Anjil, Obe, and Chesht Sharif, groundwater is of very good quality and free from any chemical pollutants. However, in the northern and southern districts of the province, such as Kashk, Adraskan, and Shindand, high levels of suspended materials and pollutants make the use of groundwater unsuitable for plants. Comparing statistics with previous years does not show significant differences in groundwater quality. However, increasing the number of groundwater sampling and using more accurate measurement devices can lead to more comprehensive and accurate water quality maps.

Keywords: Undergroundwater, Water Contamination, GIS Special Analysis, Harirud basin, Water Quality.

¹ Email: mododi@hu.edu.af
Mob: (0093)798144124

² Email: moheb@hu.edu.af
Mob: (0093)799424746

چکیده

در نتیجه خشکسالی‌های اخیر با در نظر داشت افزایش روز افزون نفوس، به‌خصوص افزایش بیجاشدگان در ولایت هرات، دسترسی به آب صحتی یکی از معضلات اصلی تبدیل شده است. به دلیل کمبود آب‌های سطحی، آب‌های زیرزمینی اصلی‌ترین منبع آب آشامیدنی در هرات می‌باشد. هدف این تحقیق تهیه یک بانک اطلاعات برای ارزیابی ساحت آلوده و همچنان میزان آلودگی آب‌های زیرزمینی در ولایت هرات است. شناخت منابع آلاینده آب و روش‌های پیشگیری نیز از جمله اهداف این تحقیق می‌باشد. داده‌های کیفیت آب توسط ریاست حوزه فرعی هریرود مرغاب و ریاست آبرسانی هرات بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۷ تهیه گردیده است، که شاخصه‌های مهم کیفیت آب مانند: نمکیات، ناپترایت، سولفات و پی‌اچ آب از جمله کمیت‌های اساسی آن می‌باشد. البته قبل از استفاده از این آمار توسط مولف، با مقایسه آمار با سالیان قبل و حوزه‌های نزدیک اشتباهات این ارقام تصحیح شده و بعداً اوسط آمار در این سال‌ها مورد استفاده قرار گرفته است. داده‌های کیفیت آب توسط نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی تحلیل و نهایتاً نقشه‌های کیفیت آب ترسیم شده است. یافته‌های این تحقیق نشان دهنده این است که کیفیت آب‌های زیرزمینی در مناطق مختلف هرات بسیار متغیر می‌باشد. در قسمت‌های مناطق مرکزی و شرقی این حوزه مانند ولسوالی انجیل، اوبه و چشت شریف آب‌های زیرزمینی بسیار با کیفیت مناسب و عاری از هر نوع آلاینده‌های کیمیایی می‌باشد. اما در مناطق شمالی و جنوبی این ولایت مانند: ولسوالی کشک، ادرسکن و شیندند میزان بالای ذرات معلق و آلاینده‌ها حتی استفاده از آب‌های زیرزمینی را برای نباتات نامناسب نشان می‌دهد.

کلمات کلیدی: آب‌های زیرزمینی، آلودگی آب، آنالیز مخصوص، حوزه آبی هریرود، کیفیت آب

۱. مقدمه

نظر به پوشش سطحی و عوارض زمین در افغانستان متأسفانه تنها ۱۵٪ از بارندگی‌های سالانه در تغذیه آب‌های زیرزمینی سهم دارند و مابقی توسط دریاها از کشور خارج می‌گردند. بیش‌ترین میزان تغذیه، توسط نفوذ آب از بستر دریاها و آب‌های ذوب شده از برف دامنه کوه‌پایه اتفاق می‌افتد. تبخیر بسیار شدید در ماه‌های جوزا تا سنبله این وضعیت را بدتر نموده است. البته بیلانس مصارف و تغذیه آب‌های زیرزمینی خود نشان‌دهنده کاهش سطح آب‌های زیرزمینی بوده، که اعلان هشدار جدی برای باشندگان این منطقه می‌باشد. چاه‌های سولری که اخیراً مورد استفاده بسیاری برای مصارف آبیاری قرار گرفته این پروسه را سرعت بخشیده است. بسیار روشن است که سال‌های ترسالی زیادی ضرورت است تا بتوان به این مشکل غلبه کرد. هم‌چنان پالیسی‌های ضروری در قسمت استفاده و حفظ این منبع ارزشمند یک ضرورت حیاتی برای بقای آب در این حوزه آبی است.

چاه‌های سپتیک خانه‌های رهپاشی و زباله‌های جامد شهری از عوامل اصلی آلودگی منابع آب در شهرها می‌باشد. در عین حال، در مناطق غیرشهری عوامل طبیعی از جمله آلودگی از معادن و تاثیرات

اقلیمی دلیل پایین بودن کیفیت آب‌های زیرزمینی می‌باشد. البته آلاینده‌های شهری مواد خطرناک کیمیاوی و سمی بیشتری به آب‌های زیرزمینی وارد می‌کنند. به علت نبود سیستم فاضلاب شهری در هرات، روزانه میلیون‌ها لیتر فاضلاب داخل تعداد بی‌شمار چاه‌های فاضلاب خانگی دفع می‌گردد. البته با مطالعه داده‌های کیفیت آب می‌توان نقاط تمرکز و جهت انتشار این آلاینده‌ها را مشخص نمود. نرم‌افزارها این مزیت را دارند که اطلاعات مورد نظر را بروی نقشه‌های و عکس‌های هوایی به شکل گرافیکی نمایش بدهند. همچنان امکان ساخت مدل های مختلف تحلیل اطلاعات در این نرم‌افزارها وجود دارد. پارامترهایی از کیفیت آب که در این تحقیق مطالعه شده عبارتند از:

- ضریب هدایت الکتریکی^۱
- نایترایت^۲
- پی اچ^۳
- سلفاید^۴

هدایت الکتریکی مجموعه‌ی پارامترهایی که تقریباً میزان نمکیات محلول در آب را نشان می‌دهد. به جز مصارف شرب و آبیاری در سایر موارد استفاده نمکیات محلول مفید نیز می‌باشد. برای اندازه‌گیری این مقدار میزان مقاومت آب در آفت ولتاژ محاسبه می‌شود و به دلیل معکوس بودن رابطه با مقاومت واحد میکروموس بر سانتی‌متر^۵ را دارا می‌باشد. میزان رسانایی الکتریکی آب با میزان غلظت آیون‌ها بستگی دارد. با اندازه‌گیری میزان هدایت الکتریکی می‌توان مقدار کل مواد جامد محلول را تخمین زد. بر اساس تحقیقات زیاد انجام شده تقریباً در حدود ۶۴ درصد میزان هدایت الکتریکی برابر با مقدار کل مواد جامد محلول در آب می‌باشد. حد مجاز میزان هدایت الکترونیکی آب شرب طبق استاندارد سازمان صحتی جهان^۶ ۱۵۰۰ میکروموس بر سانتی‌متر می‌باشد (Rusydi, 2018).

¹ Electrical Conductivity

² Nitrate (NO₃)

³ PH

⁴ Sulfate

⁵ (mho/cm)

⁶ WHO

نایتريټ يکي از آلودگي های رایج در آب های زیرزمینی می باشد. طبق استاندارد سازمان صحت جهان، میزان نایتريټ در صورتی بالاتر از ۱۰۰ میلی گرام در لیتر باشد، می تواند برای سلامتی انسان مضر باشد. بالا بودن میزان نایتريټ می تواند باعث ایجاد مشکلات سیستم گوارش شده، و حتی خطر ابتلا به سرطان را نیز افزایش می دهد. منابع اصلی وارد شدن این آلاینده به آب های زیرزمینی از طریق کودهای کیمیاوی، بقایای حیوانات و نفوذ از جاه های فاضلاب است. یکی از دلایل میزان بالای مرگ اطفال بر اثر استفاده از آب های آلوده متاثر از آلودگی آب با نایتريټ است که به نام سندرم طفل کبود نامیده می شود.

پی اچ آب میزان نسبی آیون های هایدروجن و هایدروکسیل در آب می باشد. آب با هایدروجن های آزاد بیشتر اسیدی و با هایدروکسیل های آزاد بیشتر قلیایی است. نظر به کمبود منابع آب در افغانستان آب هایی با پی اچ ۸.۵ برای استفاده قابل تحمل می باشد. در ضمن میزان پی اچ می تواند تاثیر پذیر از مواد کیمیاوی آب می باشد.

آیون سلفات یکی از ترکیبات متناوب آب های زیرزمینی می باشد. سلفات ها همانند نایتريټ ها می توانند موجودیت آلودگی را مشخص کنند ولی در بعضی موارد مواد طبیعی زمین می تواند منشاء آن باشد. یکی از پروسه های بوجود آمدن سلفات ها در آب های زیرزمینی ترکیب با آهنک است. حتی بسیاری از موارد کودهای کیمیاوی باعث افزایش سطح سلفات آب های زیرزمینی می تواند باشند. البته در کشورهای صنعتی از طریق هوا توسط باران های اسیدی و فاضلاب های صنعتی و خانگی میزان سلفات آب های زیرزمینی را بلند برده است. مقدار آیون سولفات تا مقدار ۵۰۰ میلی گرام در هر لیتر برای استفاده تهدید جدی نمی باشد.

۲. مواد و روش تحقیق

ولایت هرات با دارا بودن آب و هوای خشک و قاره ای در دره هریرود موقعیت دارد که اصلی ترین منبع آب آشامیدنی ساکنان آنرا آب های زیرزمینی تشکیل می دهد. بر اساس تست های انجام شده توسط نهادهای دولتی و غیردولتی در سال های اخیر آمار جامع کمیت و کیفیت آب های زیرزمین در دسترس می باشد. آمار استفاده شده در این تحقیق، توسط ریاست حوزه ی دریایی هریرود مرغاب از حدود ۲۰ حلقه چاه تحقیقاتی در سطح ولایت هرات جمع آوری شده است. با تحلیل و بررسی این آمار می توان وضعیت فعلی کیفیت آب های زیرزمینی این ولایت را ارزیابی نمود و پیش بینی دقیق تری

از کمیت و کیفیت این منبع در سال‌های آینده داشت. در این تحقیق از نرم افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی^۱ در تحلیل و تهیه نقشه‌های کیفیت آب استفاده گردیده است. داده‌های کیفیت آب نظر به مختصات جغرافیایی محل نمونه‌گیری شده آن به نرم‌افزار وارد می‌شود.

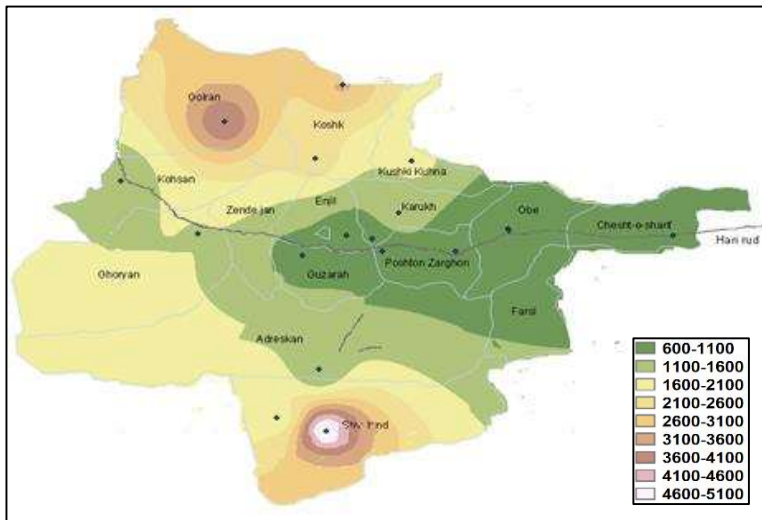
آنالیز مخصوص به سه روش (Basic kriging& Spline, Inverse Distance Weighted) در این نرم‌افزار قابل اجرا می‌باشد، که البته نظر به نوعیت داده‌ها و خروجی دلخواه می‌توان روش مناسب را انتخاب نمود. در این تحقیق از روش آنالیز مخصوص (Inverse Distance Weighted) که تحلیل با روش کاهش تاثیر با فاصله می‌باشد، استفاده شده است. این روش ارتباط بین کمیت‌ها و فاصله آن نقطه از نقاط مجاور آن بررسی می‌شود. در واقع میزان هر کمیت به اساس فاصله‌اش اختصاص داده می‌شود، به طوری که نقاط نزدیکتر مقدار زیادتر و نقاط دورتر میزان کمتر محاسبه می‌شود. داده‌های کیفیت آب با در نظر داشت مختصات محل انجام تست به نرم‌افزار وارد می‌شود و نقشه‌ها توسط روش انتخاب شده، ترتیب می‌شود. با محاسبه مساحت هر رنگ روی نقشه‌های کیفیت آب‌های زیرزمینی و تقسیم هر مساحت به مساحت کل ولایت هرات، فیصدی نسبت ساحات به ازای هر مقدار کمیت محاسبه شده است.

۳. یافته‌های تحقیق

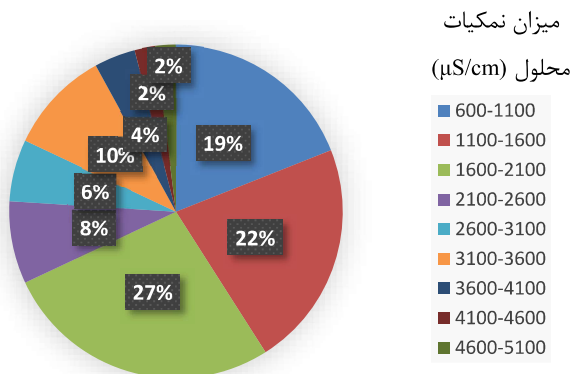
نقشه‌های کیفیت آب‌های زیرزمینی می‌تواند به ابزار مهم برای شناخت دقیق از ویژگی‌های آب در مناطق مختلف باشد. از روی نقشه‌های بدست آمده مقدار مساحت به ازای هر نسبت مشخص شده محاسبه گردیده و مقدار فیصدی آن در نمودارها نشان داده شده است. از تحلیل آمار مشخص می‌شود که حدود ۶۰٪ از نمونه‌های اندازه‌گیری شده ضریب هدایت الکتریکی آنان بالاتر از حد مجاز استاندارد آب شرب سازمان صحتی جهان است. که رفته رفته این میزان در حال افزایش است. با نگاهی به نقشه میزان تمرکز نمکیات در آب‌های زیرزمینی مناطق غربی ولایت دارای منابع با کیفیت مناسب می‌باشد. این مناطق پر ارتفاع، مکان‌هایی با میزان بارندگی بیشتر بوده و تغذیه آب‌های زیرزمینی نیز در این قسمت‌ها بیش‌تر می‌باشد. نقاط سیاه رنگ روی شکل ۱ موقعیت انجام تست‌های کیفیت آب‌های زیرزمین را نشان می‌دهد. با محاسبه مساحت هر رنگ روی نقشه‌های کیفیت آب‌های زیرزمینی

¹ Geographical Information System

می توان نسبت ساحات به ازای هر مقدار کمیت نمکیات محلول را بدست آورد. نمودار ۱ فیصدی ساحات با درنظرداشت مقدار هدایت الکتریکی آبهای زیرزمینی در هرات را نشان می دهد.

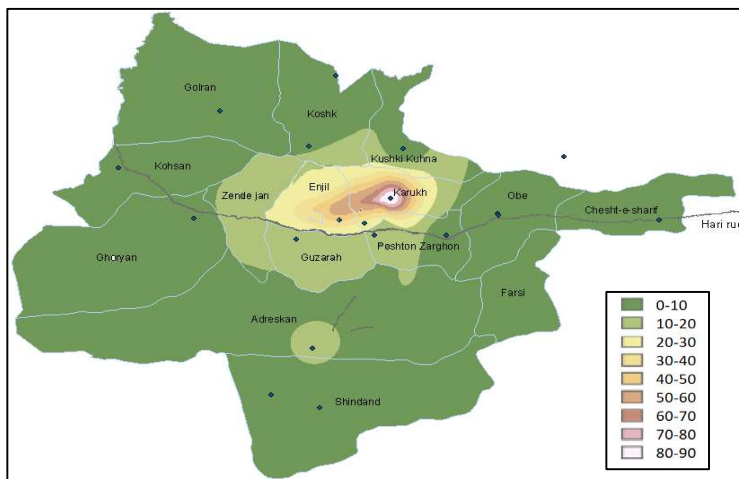

شکل ۱: میزان نمکیات محلول در آبهای زیرزمینی ولایت هرات به میکروزیمنس بر سانتی متر ($\mu\text{S}/\text{cm}$)

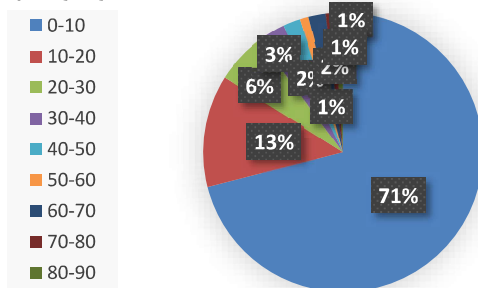
شکل ۲: فیصدی ساحات زمین به ازای میزان نمکیات محلول ($\mu\text{S}/\text{cm}$) در آبهای زیرزمینی ولایت هرات

با تحلیل و بررسی نمونه‌ها، مشخص است که چاه‌هایی که در مناطق با تراکم نفوس بالاتر می‌باشد از نظر میزان تمرکز نایترایت مقدار بیش‌تر را نشان می‌دهد. البته در مناطق غیر شهری اکثر نمونه‌های تست شده میزان قابل توجه نایترایت را نشان نمی‌دهند. میزان بالای نایترات می‌تواند هشدار برای وجود آلودگی‌های باکتریایی باشد.

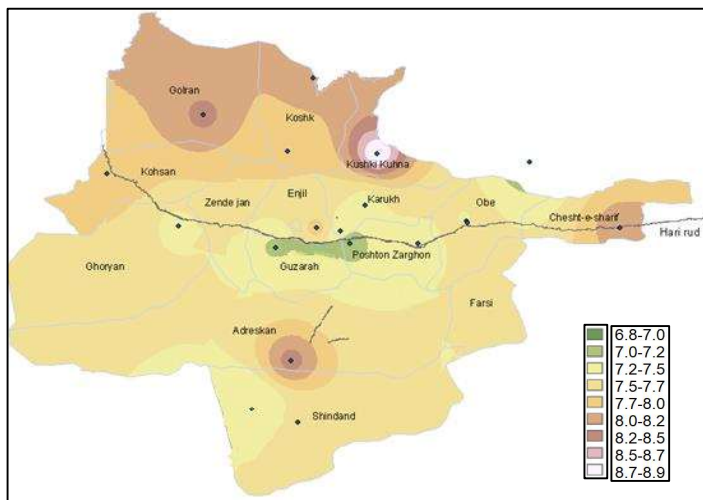
شکل ۳: میزان نایترایت (NO_3) آب‌های زیرزمینی هرات به میلی‌گرام به لیتر (mg/lit)

مقدار نایترات (NO_3)

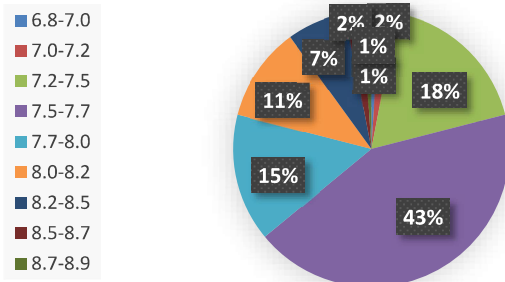
شکل ۴: فیصدی مقدار مساحت زمین به ازای مقدار نایترات (NO_3) آب‌های زیرزمینی هرات

با توجه به نمونه‌های تست شده مشکل اساسی در مقدار پی‌اچ آب‌های زیرزمینی مشاهده نمی‌گردد. تنها در مورد حدود کمتر از ۴ درصد از آب‌های زیرزمینی مقدار بیشتر از حد مجاز ۸٫۵ را دارا می‌باشند. البته تاثیرات درجه حرارت در میزان پی‌اچ آب نیز بسیار مهم است. به همین علت بیشتر نمونه‌های گرفته‌شده در دمای یکسان حدوداً ۲۰ درجه سانتی‌گراد اندازه‌گیری شده است.

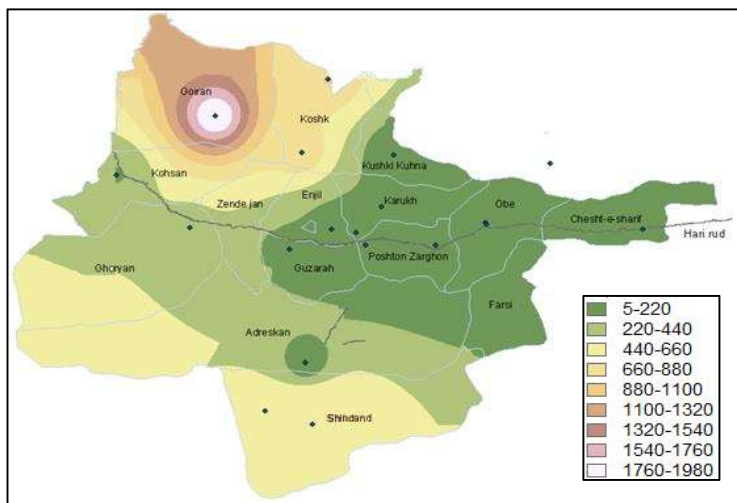
شکل ۵: میزان پی‌اچ (PH) آب‌های زیرزمینی هرات

میزان پی‌اچ PH

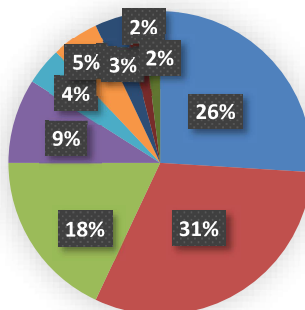
شکل ۶: فیصدی مقدار مساحت زمین هرات به ازای مقدار پی‌اچ (PH) آب‌های زیرزمینی

مقدار املاح محلول سلفات از منابع مختلفی مانند سنگ گچ یا فاضلاب وارد آب‌های زیرزمینی می‌گردد. میزان بالای سلفات‌ها باعث بالارفتن سختی آب و افزایش غلظت آب دارد. هم‌چنان باعث تغییر طعم و مزه تلخ آب می‌شود.. با نگاهی به آمار کمتر از ۲۶ درصد از منابع آب‌های زیرزمینی هرات میزان سلفات پایین‌تر از حد مطلوب ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر را دارا می‌باشند.

شکل ۷: میزان سولفاید آب‌های زیرزمینی هرات به میلی‌گرم به لیتر (mg/lit)

میزان سولفات (mg/lit)

شکل ۸: فیصدی مقدار مساحت زمین به ازای مقدار سلفاید در آب‌های زیرزمینی هرات

۴. بحث و نتیجه گیری

نقشه های کیفیت آب های زیرزمین یک ابزار مهم برای انکشاف و استفاده از منابع آب می باشد. با مقایسه آمار بدست آمده از تحقیق با نتایج تحقیقات موسسه داکار در سال ۲۰۰۷، کیفیت پایین آب های زیرزمینی در جنوب ولایت هرات (ولسوالی های شیندند و ادرسکن) مشاهده می شود. البته تفاوت چندان در کیفیت آب بین سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۷ مشاهده نمی شود، که این خود نشان دهنده طولانی بودن روند تغییر کیفیت آب می باشد. با نگاهی به نقشه های کیفیت آب، دلایل ذیل را برای افزایش آلاینده های آب های زیرزمینی هرات می توان ذکر کرد، از جمله انتقال احتمالی آب های شور زیرزمینی از دشت های شمالی و جنوبی هرات به سمت مرکز این ولایت که مناطق کم آب نیز می باشد. نفوذ نمکیات باقیمانده از اثر تبخیر شدید از سطح زمین همراه آب های سطحی به لایه های زیرین زمین، باعث شوری خاک و آب های زیرزمینی گردیده است. تغذیه کم آبخوان های بوسیله بارندگی باعث کاهش سطح آب و افزایش رسوبات در آن شده است.

مشابهت زیاد نقشه میزان نمکیات محلول و سولفات در آب های زیرزمینی نشان دهنده احتمال منشأ مشترک بوجود آمدن این آلودگی ها می باشد. همچنان مقداری از این آلاینده ها نیز از نفوذ آب از معادن آهک و فلزات بوده که وارد آب های زیرزمینی شده است. از طرف دیگر تاثیر نسبتا زیاد دریای هریرو در کاهش این آلودگی ها نیز بسیار قابل توجه است. با حرکت جریان های سطحی و زیرزمینی در مسیر دریای هریرو، اکثر این ناخالصی های آب های زیرزمینی شسته شده و آب های با کیفیت از سمت بالادست به سمت پایین دست این دریا جاری می شود. این خود گواهی بر تاثیرات مثبت تغذیه آب های زیرزمینی و تاثیرات مثبت آن بالای کمیت و کیفیت منابع آب های زیرزمینی می باشد. همچنان بالا بودن میزان پی اچ در بعضی از مناطق شمالی ناشی از تاثیر ترکیب آب های زیرزمینی با املاح اضافی مانند کلسیم و منیزیم می باشد. البته برای دستیابی به نتایج کامل تر باید تحقیقات بیشتری روی تغییرات کیفیت آب های زیرزمینی در هر سال انجام داد تا با مقایسه نقشه های تغییرات کیفیت آب های زیرزمینی در سال های اخیر پیش بینی دقیقتری از وضعیت کیفیت منابع آب های زیرزمینی داشت.

۵. فهرست منابع

1. Ahmadi, A. W. (2023). A Perspective on the Water Resources of Harirud Marghab and Investigation of the Quality. Konya: Social Science Research Network.
2. Alim, A. K. (2006). Sustainability of Water Resources in Afghanistan. *Journal of Developments in Sustainable Agriculture*, 53-66.
3. Ehsanullah Hayat, A. B. (2017). Quality of groundwater resources in Afghanistan. *Environmental Monitoring and Assessment* 189, 318.
4. Mohamad Hassan Saffi, L. V. (2007). *Groundwater Resource At Risk In Afghanistan*. Kabul: DACCAR.
5. Organization, World. Health. (2022). *Guidelines for drinking-water qualit*. Geneva: World Health Organization.
6. Raphy Favre, G. M. (2004). *Watershed Atlas Of Afghanistan*. Kabul: FAO.
7. Rout, B. (2008). *A Typology of Irrigation Systems in Afghanistan*. AREU.
8. Rusydi, A. F. (2018). Correlation between conductivity and total. *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science* (p. 118). Bandung: IOP Publishing Ltd.
9. Saffi, M. H. (2007). *groundwater Resources At Risk In Afghanistan*. Kabul: DACAAR.
10. Vincent W. Baron, R. (2003). *Afghanistan an Overview of Groundwater Resources and Challenge*. kabul: Rana Associates, Inc.

